

«Місто у саду». Поставлена мета полягає в тому, щоб підвищити якість життя за рахунок збільшення зелені і флори в місті.

Список використаних джерел:

1. Лоув Річард. Останній дитина в лісі / Перекл М. Панфілова 2007. Добра книга. 432 с.

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ПРОСТІР МІСТА – ІМПЕРАТИВ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ

А. С. РУКАНОВА, студентка Навчально-наукового
Інституту економіки і менеджменту
Л. О. РАДІОНОВА, канд. філос. наук, доцент,
доцент кафедри філософії і політології
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17
sociopolis@ukr.net

Формування та збереження соціокультурного простору сучасного міста є одним із найбільш значущих завдань сучасного суспільства. Сучасна наука розглядає мегаполіс як сукупність духовної, ціннісної, етнічної, економічної та соціальної складових, обмежених територіальними кордонами та сприяє соціально-культурному розвитку індивідів та соціальних груп.

Як зазначає Радіонова Л. О., бурхливий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, що активно формує інформаційне суспільство, суттєво змінює та ускладнює соціальну організацію міського середовища. Культурний простір міста характеризується відкритістю, динамічністю, різноманіттям. Саме тому в теорії вивчення сучасного міського середовища, безумовно, значущими стають інформатизація, глобалізація, розвиток нових форм і взаємодій. Інтернет на сьогоднішній день є невід'ємною частиною міського способу життя, та міського культурного простору.

Сучасне місто-це місто, яке рухається інформаційними технологіями, це місто ілюзій, місто глобалізації суспільства, місто Інтернету. Можна з точністю сказати, що з такими темпами розвитку світового технологічного прогресу, через кілька десятків років місто набуде характеристик віртуальності. А водночас і свою назву «віртуальне місто» чи «місто ілюзій». Навіть зараз інформаційні технології розвинені настільки сильно, настільки ірреальні для розуміння звичайної людини, що вже зараз місто, як соціальна структура, має багато факторів віртуального міста. Міський соціум комунікативний за своєю природою. На це вказує та сама етимологічна близькість різних похідних слів: серед однокореневих термінів поняття «суспільство» і «спілкування» невіддільні друг від друга. Положення М. Лумана, що культура, зокрема міського середовища, розвивається завдяки

змінам у техніці комунікації, чи ідея Маклуена, що технології комунікації є історією, як одним із вирішальних чинників формування соціальних систем, можна встановити відправну точку у соціальній комунікації нашого часу.

Інтернет створює у міському середовищі новий комунікаційний простір, схожий за своєю структурою на нескінченну мозаїку, пазли як – різні культурні фрагменти. Інтернет поєднує міське суспільство, тобто об'єднує, глобалізує його. Сьогодні комп'ютер стає для міста та його мешканців рядовим засобом спілкування, а в майбутньому він може перерости в один із основних засобів комунікативної взаємодії. І можна припустити, що логіка комп'ютерних мереж (засіб повідомлення є саме повідомленням) незабаром переросте в логіку спілкування сучасного городянина. Місто, як би персоніфікується і підпорядковує людину та її буття законам науки, тим самим воно частково виключає елементи поезії, мистецтва, міфу та релігії, епоха Інтернету провокує початок переробки природи самої людини як особистості.

З іншого боку, будь-яка міська система має на увазі існування деякого інформаційного простору, яке характеризується своїми соціальними параметрами, і навіть технологічними знаряддями. Відповідно зміни людини як соціального індивіда дає можливість говорити про зміну соціально-комунікативного середовища, яке він населяє.

Вплив Інтернету на місто як соціальну структуру можна розділити на два типи: позитивні та негативні аспекти освоєння людством «віртуальної реальності».

На сьогоднішній день разом з Інтернетом відбувається «розмивання» кордонів у спілкуванні. Формується так зване «мегатовариство» у структурі міста. Кордони самого міста так само перестали мати чіткі грані, стали прозорі і майже невидимі. У цьому полягає глобалізація людського спілкування у сучасному соціумі. Всесвітня павутина є унікальним засобом об'єднання всіх і кожного в одну замкнуту систему (Т. Де Шарден).

У «віртуальному місті» зрівнюються статуси городян. У мережевому комунікаційному середовищі мешканець віртуального міста можуть сконструювати собі нову особистість. Така можливість важлива для людини, чие реальне життя з тих чи інших (внутрішніх або зовнішніх причин) міжособистісно збіднена. Комп'ютери створюють ілюзію товариських відносин, чого можливо і не вистачає людині у реальності. Але треба пам'ятати, що відхід із міста реального у віртуальний не сприяє уникненню проблем, а лише посилює їх. Починається значне скорочення та звуження соціальних зв'язків, що призведе до самотності людини. Він хіба що спілкується, не підтримує соціальне взаємодія, лише створює ілюзію всього цього. І варто людині вимкнути комп'ютер як вся та видимість його активного життя, створена у віртуальній реальності, перетворюється на порох, на ніщо.

Таким чином, «віртуальне місто» не тільки виштовхує розвиток соціуму на новий рівень, на новий виток, але відразу й відкидає нас до

примітивності, первісності розвитку, викликаючи цим певну деградацію людини, як представника міської соціальної громади.

Список використаних джерел:

1. Радіонова Л. О. Нова норма як детермінанта «віртуального міста» / *Габітус. Науковий журнал*. 2020. Випуск 14. С. 70-76.

2. Маклюэн Маршалл. Понимание медиа: внешние расширения человека. *Understanding Media: The Extensions of Man*. М.: Кучково поле. 2007. 464 с.

МОДЕЛЮВАННЯ РІВНЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Д. А. РУСАКОВА магістрантка економічного факультету
В. М. ДАНІЧ, д-р екон. наук,
професор кафедри економічної кібернетики
та прикладної економіки

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Починаючи з 2012 року, групою незалежних експертів майже щороку формується *The World Happiness Report*, який демонструє рейтинг країн за рівнем щастя їхніх громадян. *The World Happiness Report* – це публікація Мережі рішень у сфері сталого розвитку, яка базується на даних Всесвітнього опитування Геллапа та Фонду Регістру Ллойда, що надав доступ до Всесвітнього опитування про ризики [1].

Сам рейтинг щастя створюється завдяки всесвітньому опитуванню громадян різних країн. Також групою незалежних експертів на основі опитувань та статистичних даних формуються та досліджуються наступні параметри, що, на їх думку, впливають на рівень щастя громадян: ВВП на душу населення; очікувана тривалість здорового життя; соціальна підтримка; свобода робити життєвий вибір; щедрість; сприйняття корупції.

Сьогодні звіт отримує визнання у всьому світі, оскільки уряди, організації та суспільство в тій чи іншій мірі використовують дані показники щастя для інформування про свій вибір політики. Цей звіт показує, як оцінки добробуту можуть бути ефективно використані з метою оцінки прогресу країн.

Відповідно до джерела [2] якість життя – це широке поняття, яке охоплює низку різних вимірів, що вміщують як об'єктивні фактори, так і суб'єктивне їх сприйняття. Саме за таким підходом і сформовані дані звіту *The World Happiness Report*. Вони включають і об'єктивні показники, статистичні дані, і суб'єктивні показники на основі опитувань. Також у джерелі [2] визначено такий набір параметрів, завдяки яким можна охарактеризувати і у повній мірі оцінити якість життя.